

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יומא-הוציאו לו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הלוקח יין מבין הכותיים ערב שבת עם חשכה, עומד ואומר: שני לוגין שאני עתיד להפריש - הרי הן תרומה, עשרה מעשר ראשון, תשעה מעשר שני, ומיחל ושותה מיד, דברי רבי מאיר.	[תנן] רבי מאיר	◇	■	!								
אוסרין.	רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון:	◇	■	!								
אלמא: אין ברירה.				!								
ממאי? דילמא שאני התם כדקתני טעמא				?								
אי אתה מודה שמא יבקע הנוד ונמצא שותה טבלים למפרע?	אמרו לו רבי מאיר:	◇	?	?								
לכשיבקע.	ואמר להם: [רבי מאיר]	◇	!	?								
אלא, מדתני איו.				!								
אין אדם מתנה על שני דברים כאחד. אלא, אם בא חכם למזרה - עירובו למזרה, למערב - עירובו למערב. אבל לכאן ולכאן - לא.	דתני איו, רבי יהודה:	◇	■	!								
מאי שנא לכאן ולכאן דלא - דאין ברירה, למזרה ומערב נמי - אין ברירה	והוינן בה:			?	!							
כשכבר בא חכם.	ואמר רבי יוחנן:	◇	!	!								
והשתא דאמרינן לרבי יהודה אין ברירה, הא כתיבה אית ליה. יום הכפורים נמי, נעביד תרי, ונכתוב עלייהו משום חולשא דכהן גדול לאו אדעתיה.				?								
דאי לא תימא הכי, בלא כתיבה נמי האי - נפיש, והאי - זוטא.												
וכי תימא לא מקביל ליה כוליה				?								
השוחט צריך שיקבל את כל דמו של פר, שנאמר (ויקרא ד) ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד המזבח.	והאמר רב יהודה:			!	■							
וכי תימא: דילמא משתפיך מיניה				?								
האי חיור והאי סומק.				!								
אלא, משום חולשא דכהן גדול לאו אדעתיה.												
הכא נמי: משום חולשא דכהן גדול לאו אדעתיה.												
ההוא דנחית קמיה דרבא												○
יצא והניחו על כן שני שבהיכל, נטל דם הפר והניח דם השעיר.	אמר: [ההוא]	◇										■
חדא כרבנן וחדא כרבי יהודה?	אמר ליה: [רבא]	◇		?								
אימא: הניח דם השעיר ונטל דם הפר. והוה ממנו על הפרכת כנגד ארון מבחורין.	[רבא]	◇										■
(ויקרא טז) וכן יעשה לאהל מועד, מה תלמוד לומר? כשם שמוזה לפני לפנים - כך מזה בהיכל, מה לפני לפנים - אחת למעלה ושבע למטה מדם הפר, כך מזה בהיכל. וכשם שלפני לפני אחת למעלה ושבע למטה מדם השעיר - כך מזה בהיכל.	תנו רבנן:	◇										■
(ויקרא טז) השכן אתם בתוך טמאתם - אפילו בשעת שהן טמאים שכינה עמהם.		◇										■
אמר ליה ההוא צדוקי לרבי חנינא: השתא ברי טמאים אתון, דכתיב (איכה א) טמאתה בשוליה.												○
תא חזי מה כתיב בהו (ויקרא טז) השכן אתם בתוך טמאתם, אפילו בזמן שהן טמאין - שכינה שרויה ביניהן.	אמר ליה: [רבי חנינא]	◇										■